

כניסת השבת - 18.32
יציאת השבת - 19.43
רבנו תם (72 דקות זמניות) 20.19
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

שנה שישית - גיליון 239
פרשת צו
שבת הגדול תש"פ

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פנתי הכנסת 'צו' ו'יוס' ו'יוס' אפצת אפצת
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

ע"פ ההוראות בשבת מתפללים ביחידות כל משפחה בביתה. כדאי להשתדל לעמוד בתפילת העמידה בשחרית בשעה 08.15 כדי שתיחשב כתפילה עם הציבור (קריאת הפרשה פיוניות אלא סגולות)
כפ"ל צרכי בעצת 20.00 יעזר מועד
מועדי פ"ק ה'יוס' 03-6171111
תפילות בשידור חי קול ברמה FM104.3
7.20 - שחרית (ישבת) 14.15 - מנחה
(אשרי) 20.45 - ערבית

צו את אהרון ואת בניו לאמר זאת תורת העולה (ו', ב')

רש"י: אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות. אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס... איזה חסרון כיס יש לכוהנים? ביאר המלבי"ם שהמדובר בקרבן עולה שכולה כליל ולכוהנים אין ממנו הנאה לכן היה מקום לזרזם על כך. ולכאורה יש כאן תמיהה עצומה: וכי אהרון הכהן חשוד שלא יזדרז בגלל שאין לו הנאה מן העולה? והרי על אהרון נאמר 'תומיך ואוריך לאיש חסידך'?

מתרץ בספר 'אוהל משה': 'ודע כי התורה תורת אמת... וכל אדם בין קטן ובין גדול, אם חשוב או שאינו חשוב, יהיה מי שיהיה, נולד עם הבחירה בידו ורשות ניתנה לו להטות עצמו להיות צדיק כמשה רבנו ע"ה או להיפך להיות רשע כירבעם בן נבט. וכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו...' ומסופר בירושלמי (שבת פ"א) מעשה בחסיד זקן שהיה יושב ושונה 'אל תאמין בעצמך עד עת זקנתך' (במקום עד יום מותך) כי היה חסיד גדול וזקן והרגיש בטוח בעצמו שלא יחטא עוד... התרעמו עליו מן השמים ונתנו רשות ליצר הרע והתחפש לאישה יפת תואר שנכנסה אליו. כיוון שראה אותה התגבר עליו יצרו ודיבר אתה דברים שאינם ראויים, אבל תיכף התחרט על כך. ולכן ריחמו עליו והתגלה אליו המלאך ואמר לו 'דע כי שלחו אותי מן השמים ללמד אותך ש'אל תאמן בעצמך עד יום מותך'. ומכאן מוסר השכל לכולנו לשמור על עצמנו מכל חטא ועוון בכל אשר הורו לנו חכמינו ז"ל. **מתוק מדבש**

ופתח אוהל מועד תשבו שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו כי כן צויתי (ח', לה')

ויש לשאול: מדוע נאמר 'כי כן צויתי'? הרי ברור שיש כאן ציווי? הסבר עמוק ונפלא הובא בספר 'אבן שלמה' לרבי שלמה זלמן ערנרייך זצ"ל ה"ד: **הקדמה**: 'כל מצוה ומצוה שמקיימים באהבה ובכלות הנפש אזי יוכל נפשו לצאת מגודל אהבת ה' (רח"ל) כמו מיתת נדב ואביהוא וכמו שהביא רבנו 'אור החיים' הקדוש' (בפרשת שמייני). ומה הפתרון לכך? כותב ה'אבן שלמה': 'אך כיוון שציווה הקב"ה לעשות דבר זה, אם כן, זה גופא שומר אותו שיוכל לעשותו בלי שתצא נפשו'. וזה שאומר הפסוק 'ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו מגודל אהבה וכלות הנפש ומטעם זה הוסיף ואמר 'כי כן צויתי' שעל ידי הידיעה שכעת אתה מקיים את ציווי ה' תוכל לעשותו ולהישאר חי.

מתוק מדבש
****
אם על תודה יקריבנו... (ז', יב')
מובא בגמרא (ברכות נד', ב') 'ארבעה צריכים להודות יורדי

לפניאית הח"ק והפנחה נפתח פ' מילתא דפדיונותא

מהרבנות הראשית נמסר כי **הפנחה** והענה מהדקקות ישתנו השנה הסיומית בל"ה הסדר כדלקמן: 'קדש ורחש, כרפס ורחש, יחש ורחש, מליך ורחש, רחצה, מוילא מנה ורחש, מרור ורחש, כורק ורחש, פילחן צורק ורחש, פסול ורחש, כרק ורחש, הלף ורחש, נרצה'...
שנצכה לפסח כשר, מחולא, קריא מנהל...
*****

והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה (ו', ה')

עקב המצב רבים שואלים: האם ה' רוצה לסגור בתי כנסת? בתי מדרש? שיעורים? ישיבות? כוללים? הרי אנו יודעים כי התורה היא המקיימת את העולם. אז התשובה הפשוטה היא שאין לנו תשובה! אין לנו נביאים אין לנו בעלי רוח הקודש כפי שהיו בדורות קודמים שיכולים להבין ולומר בדיוק מה ה' רוצה מאתנו. ואף על פי כן אנו יכולים לשער וללמוד מה ה' רוצה שהרי נאמר (תהלים סב', יג) 'ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו' ולכאורה הפסוק סותר את עצמו שהרי חסד ניתן שלא מצד חובה ומאיך נאמר כי אתה תשלם לאיש כמעשהו?

אז אחד ההסברים הוא ע"פ דברי הגמרא (ברכות ה', א) 'אם רואה אדם שייסורים באים עליו יפשפש במעשיו' כי הייסורים המגיעים לאדם הן כדוגמת החטא וניתן בהתבוננות בייסורים להבין מה טעון תיקון. לפי האמור בואו ונתבונן: הקב"ה יצר מציאות שבה כולנו מסוגרים 'איש לאוהליך ישראל' כולנו בבידוד, אין התכנסויות, אין מנייני תפילה... אלה ייסורים נוראים. לא ללכת השבת לבית הכנסת, אין דרשות שבת הגדול, לא לשמוע קריאת התורה אין שבעה עולים ועוד...

לצורך הבנה נקדים מעשה שסיפר הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א: תלמיד אחד הגיע למרן ה'חפץ חיים' זיע"א לקבל ברכה, שאל אותו הרב 'במה אתה עוסק?' אמר לו התלמיד 'אני לומד בישיבה פלונית' לאחר כדקה שוב שאל הרב 'במה אתה עוסק?' והתלמיד הנבוך ענה 'אני לומד גמרא...' אמר לו החפץ חיים 'אתה לא עונה לי... אני שאלתי במה אתה עוסק? ואתה עונה לי מה **כולם** עושים... בישיבה - **כולם** לומדים, גמרא - **כולם** לומדים. השאלה שלי היא אליך אישית 'במה אתה עוסק?'
אחים יקרים ואהובים! הקב"ה מבודד את כולנו אולי כדי לבחון אותנו בעבודה ה' האישית של כל אחד מאתנו... איך אתה עובד את ה'? איך אתה מתפלל לבד? איך אתה לומד לבד? איך אתה בעבודת המידות שלך לבד? וכו'... אנו נדרשים בימים אילו לדאוג להבעיר את אש אהבת ה' בלבנו ולהראות לקב"ה שאנו עבדיו ועושי רצונו בכל מצב וגם כשאנו מבודדים ומסוגרים.

כפול זמן ממה שצריך, ועדיין ניצבה מול חדרו של המומחה באיחור משמעותי.

כיוון שהזדהתה בפניו, חטפה על הראש קלחת של רותחין. היא חשבה שזה עשוי לקרות לפרופסורים הגדולים, לפעמים מרוב העומס המוטל עליהם או שמא מסיבה אחרת... אך מה שהיא לא תיארה לעצמה, זה שהקלחת הולכת לקחת עשר דקות תמימות! 600 שניות שנדמו כנצח בהן הוא משפיל אותה ורומס את כבודה. היא ממתינה להציג את הבעיה שלה, להיחלץ מהכאבים שמלפפים את ורידיה, אך הפרופ' עסוק בלהשמיע, בלכתוש, ובלפרוק את כל התסכולים שהתקבצו בקרבו מאז בריאת העולם...

תחושת ההשפלה הייתה כל-כך נוראית, שבאמצע הצעקות חלפה לה מחשבה בראש: 'הייתי מעדיפה שלא להיוולד. ואם כבר כן נולדתי – שהאדמה תבלע אותי הרגע!' היא באמת לא הייתה אשמה בכלום. אבל היא פשוט שתקה!

רק לאחר שנרגעה חמתו וגאוותו שככה, התפנה הפרופ' לטפל בתיק שלה. אין ספק, הוא באמת היה מקצוען. הוא הקיף את הבעיה מתחילתה ועד סופה, חדר לשורשיה וצייד אותה ברשימת בדיקות והדרכה להמשך טיפול. כן, הוא האמין שבידו לפתור את הבעיה, ממנה היא כל כך סובלת.

רק לאחר שיצאה מהמקום, ומוחה היה מסוגל לשוב ולעכל מידע, ולאחר ששבה לביתה, נזכרה בסיפור – ולמעשה בכמה סיפורים – שהובאו בעבר בעלון 'איש-לרעהו', סופר שם על סגולת מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א לבקש ברכה ממי שבולם פיו בשעת מריבה. נשאה עיניה למרום ואמרה: 'ריבוננו של עולם! האם הסגולה עובדת רק כאשר מבקשים על אחרים? ואם אבקש על עצמי? הרי אני בלמתי פי בשעת מריבה... ריבוננו של עולם! הכאבים לא פוסקים, אנא שלח לי רפואה שלימה!'

היא הניחה בארון את כל המסמכים שהרופא צייד אותה בהם, ומאז ועד עצם היום הזה עדיין לא נעשה בהם כל שימוש! לא יאומן כי יסופר. הבעיה פשוט נעלמה ללא כל התערבות רפואית!!! (מלבד התערבותו המפוקפקת של המומחה הגדול, שאלמלא צעקותיו לא הייתה זוכה לישועה כל-כך פלאית, אך כמובן שלא מגיע לו על זה קרדיט...)

אחים יקרים! חז"ל הבטיחו לנו 'תולה ארץ על בלימה' אין העולם מתקיים אלא בזכות מי שבולם עצמו בשעת מריבה. ואז זו שעת רצון שבה הקב"ה מקיים את כך היוצא מפיו בבחינת 'ותגזר אומר ויקם לך' בימים אילו שכולנו מבודדים בבתינו חובה יתרה עלינו להקפיד להעביר על המידות, לא להיגרר למריבות והקב"ה יקיים בנו:

'ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף'

נשכח להתעלות מצומדת ה' מתוך אהבה

ורחמנות ופכר'אות איתנה

ה' יזכנו, אמנו! חג פסח כשר ושמח! שבת הגדול מבורך!

הים, הולכי מדברות, חולה שנתרפא וחבוש שיצא מבית האסורים.

רבנו בחיי זיע"א מוסיף עוד מקרה והוא אדם הנושא אישה והוא לומד זאת מהפסוק (ירמיה לג, יא) 'קול ששון וקול שמחה... מביאים תודה בית ה'...'.

ויש לשאול: כל הארבעה שצריכים להודות זה מפני שהם היו במקום סכנה ויצאו ממנה. ואילו זה שנשא אישה לא היה לכאורה במקום סכנה?

מסביר נפלא בספר 'אוהל משה': מובא בגמרא (יבמות סב, ב') 'השרוי בלא אישה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה, בלא תורה, בלא חומה, בלא שלום' וכו'... האם יש לך סכנה גדולה מזו?...

ולכן, בשעה שאדם נושא אישה וזוכה לכל הטובות הללו, שכעת הוא עם שמחה, עם ברכה, עם טובה, עם תורה, עם חומה, עם שלום, ויצא מסכנות עצומות, ראוי הוא להביא על כך קרבן תודה. ומכאן נלמד עד כמה אנו צריכים להוקיר ולייקר את נשותינו... *מתוך אהבה!*

רציון וסיפור – סאלת הוויתור שריפאה

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה (ו', ו')

ישנה סגולה נפלאה אותה מביא השל"ה הקדוש זיע"א בשם הרמ"ק זיע"א: אדם הרוצה להינצל מהרהורי עבירה יאמר את הפסוק 'אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה'.

רבנו ה'כתב סופר' זיע"א (אוהל משה) מצא רמז לסגולה בעצם משמעות הפסוק עצמו: כאשר בלבו של יהודי יוקדת אש של אהבת ה' ופועם בו הרצון לקיים את מצוותיו, הרי שהקב"ה יעזור לו שיינצל ממחשבות זרות שעוללות להפריע ל כי הרי 'הבא להיטהר מסייעים אותו' ולכן אם אתה תחדיר בלבך 'אש תמיד (ש)תוקד על המזבח' הרומז כידוע לאדם אזי הקב"ה ידאג ויסייע לך שהאש הזו 'לא תכבה'. *מתוך אהבה!*

ואם בסגולות אנו עוסקים להלן סיפור נפלא (ע"פ 'איש לרעהו' ויקרא תש"פ)

את הסיפור המדהים הבא שמענו מהרה"ג רבי מנדל גרוסמן שליט"א. אחת מקרובות משפחתו סבלה מבעיה רפואית מסוימת, די נפוצה, אך אצלה זה התאפיין בכאבים איומים ובלתי נסבלים. במצב כזה מנסים בד"כ את כל מה שאפשר, שואלים, מתעניינים, מגששים. וכך הגיע לאוזניה שמו של פלוני, מומחה-על בתחום אבל צריך לקבוע אצלו תור חצי שנה מראש! היא קבעה תור, ובששת החודשים הבאים המשיכה לחפש מזור – ללא הצלחה.

סוף-סוף הגיע היום המיוחל, גדוש בתקווה שיהיה בידו של המומחה לפתור את הבעיה על הצד היותר טוב. הנסיעה בתחבורה ציבורית, מביתה לקליניקה של המומחה, הייתה אמורה לקחת כשלושת רבעי שעה. אבל ביקור שכבר חצי שנה ממתנינים לקיומו לא הולכים לפספס בגלל פקק כזה או אחר. לפיכך לקחה מקדם בטחון ויצאה שעה וחצי לפני הזמן!

והנה ברצונו של בורא עולם, דווקא ביום זה היו בדרך פקקים איומים. פשוט לא יאמן, היא הקדישה לנסיעה

לעילוי נשמות: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטשה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון ספירו בן מזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל – יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

לרפואת כל חולי עם ישראל. להצלחת כל התורמים לעלון הקדוש ובהם: דקל מלכה – להצלחה כללית / אורי ישראל – רפואה שלימה / סוזן בת ימנה – רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה – רפוש / וכל התורמים בעילום שם